വചനസന്ദേശം

റവ. ഫാ. ആന്റണി പൂതവേലിൽ

ദേവാലയ ശുദ്ധീകരണം പുതിയ നിയമത്തിലെ നാലു സുവിശേഷകന്മാരുടെയും ചർച്ചാവിഷയമാണ്. സംഭവം നടന്നതിന്റെ കാലത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ കാതലിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള വിവരണങ്ങളിൽ ധ്വനിപരമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും പ്രമേയകാര്യത്തിൽ സുവിശേഷകന്മാർ ഐകരൂപ്യം പുലർത്തുന്നുണ്ട്. യഹൂദമതനേതൃത്വം ദേവാലയത്തെ കവർച്ചക്കാരുടെ ഗുഹയാക്കി മാറ്റിയെന്ന് ഏശയ്യാ പ്രവാചകനെയും ജെറമിയാ പ്രവാചകനെയും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു സമവീക്ഷണ സുവിശേഷകന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ അതിനെ കച്ചവടസ്ഥലമാക്കിത്തീർത്തു എന്ന അഭിപ്രായമാണു വി. യോഹന്നാനുള്ളത്. സംഭവവിവരണത്തിൽ ഈ മാതിരി അല്പസ്വല്പ വ്യത്യാസങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കാമെങ്കിലും ദേവാലയത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നതിനെതിരെയുള്ള യേശുവിന്റെ ധാർമികരോഷമാണ് ഇന്നു വായിച്ചുകേട്ട വചനഭാഗത്തിന്റെ മുഖ്യപ്രമേയം എന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. ദേവാലയത്തിൽവച്ചു നടന്ന ഒരു സംഭവമായാണു പൊതുവേയുള്ള വിവരണമെങ്കിലും സത്യത്തിൽ ദേവാലയാങ്കണത്തിൽവച്ചാണു സംഭവം നടന്നതുതന്നെ. ദേവാലയത്തെയും അതിന്റെ അങ്കണത്തെയും 'ദേവാലയം' തന്നെയായി കരുതിപ്പോന്നതിനാലാണ് ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്താൻ ഇടയായത്. 34 ഏക്കർ വിസ്തൃതിയിൽ നിർമിക്കപ്പെട്ട ബൃഹത്തായ ഒരു കെട്ടിടസമുച്ചയമായിരുന്നു ജെറുസലേം ദേവാലയം. ചുറ്റും ഉയർന്ന കോട്ടമതിലുകളും അതിൽ മനോഹരമായ എട്ടു കവാടങ്ങളുംകൊണ്ട് അലംകൃതമായിരുന്നു. ആ കാവങ്ങളിലൂടെ പ്രവേശിക്കുന്നവർ ദേവാലയാങ്കണത്തിലേക്കാണു കാലുകുത്തുന്നത്. അങ്കണത്തിന്റെ നടുഭാഗത്താണു വാഗ്ദാനപേടകം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം ഉൾപ്പെടുന്ന ശ്രീകോവിൽ കെട്ടിടം.

ദേവാലയാങ്കണത്തിലാണു വിജാതീയർ, സ്ത്രീകൾ, പുരുഷന്മാർ എന്നിവർക്കുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങളും ബലിയർപ്പണ വേദിയും മറ്റും സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. തിരുനാളിനായി എത്തിച്ചേർന്നിരുന്ന വിശ്വാസികൾക്കു ബലിയർപ്പണത്തിനു വേണ്ട ഊനമറ്റ മൃഗങ്ങളെയും പ്രാവുകളെയും മറ്റും പുരോഹിതരുടെ ഒത്താശയോടെ വില്പനയ്ക്കായി വച്ചിരുന്നതും അങ്കണത്തിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. കൂടാതെ ദേവാലയ നികുതിയടയ്ക്കുന്നതിനും നേർച്ചയിടുന്നതിനുമായി യഹൂദനാണയമായ ഷെക്കൽ വേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു നാണയമാറ്റത്തിനള്ള സൗകര്യവും ഇവിടെത്തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ദേവാലയമതിൽക്കെട്ടിനു പുറത്തായിരുന്നു ബലിവസ്തുക്കളുടെയും മറ്റും ക്രയവിക്രയം നടത്തിയിരുന്നത്. കാലം ഏറെ പിന്നിട്ടപ്പോൾ അധികാര ദുർവിനിയോഗത്തിലൂടെ പ്രധാന പുരോഹിതനും ഏജന്റുമാരും കൂടുതൽ വരുമാനം ലഭിക്കത്തക്കവിധം കച്ചവടം ദേവാലയാങ്കണത്തിലേക്കു മാറ്റുകയാണുണ്ടായത്. വാഗ്ദാനപേടകം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്ന അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലം (Holy of Holies) മാത്രമല്ല അതിന്റെ പരിസരങ്ങളും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ സംപൂജ്യസ്ഥലങ്ങളായി യേശു കണ്ടിരുന്നതിനാലാണ് അവിടെയെല്ലാം ശുദ്ധീകരിക്കാൻ മുതിർന്നത്. ദേവാലയം പ്രാർത്ഥനാലയമാണെന്ന കാര്യം പാടെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനരീതികൾ ദൈവത്തോടുള്ള അവഹേളനമായിട്ടേ യേശുവിനു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. യേശുവിന്റെ അതിതീക്ഷ്ണമായ ആ ദേവാലയസങ്കല്പമാണു രോഷാകുലമായ പ്രതികരണത്തിന് അവിടുത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

യേശുവിന്റെ ദേവാലയശുദ്ധീകരണകർമം നൂററാണ്ടുകൾ പിന്നിടുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭക്തസാന്ദ്രമായ സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് ഇളക്കം തട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിലും യേശുവിന്റെ കാലത്തു നടന്നതുപോലുള്ള അശുദ്ധമാക്കപ്പെടലിന്റെ ചരിത്രം പല രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും ഇന്നും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. ദൈവനാദത്തിന്റെ ശംഖൊലിക്കായി കാതോർത്തു നില്ക്കേണ്ടിടമാണു ദേവാലയം. മാത്രമല്ല, ദൈവസാന്നിദ്ധ്യാനുഭവത്തിനായി ഓരോ വിശ്വാസിയെയും പ്രാർത്ഥനയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുന്ന അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലവും കൂടിയാണത്. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വ്യഗ്രതകളും കയ്യൊഴിഞ്ഞു കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടെ ദൈവകൃപയ്ക്കുവേണ്ടി യാചനാഭാവത്തോടെ നിലകൊള്ളാൻ ദേവാലയം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ആത്മാവിന്റെ തേങ്ങലുകൾക്ക് അറുതിവരുത്താൻ ബലിയായും ബലിവസ്തുവായും രൂപാന്തരപ്പെടുവാനും അതു നമ്മെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നുണ്ട്. സീനായ്മലയിലെ മുൾപ്പടർപ്പിൽ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ആവാഹിക്കപ്പെട്ട മോശയെപ്പോലെ സ്നേഹമായും സത്യമായും കരുണയായും വഴിയും വഴികാട്ടിയുമായും ദൈവത്തെ അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ദേവാലയസങ്കല്പമാണു നമുക്ക് ഇന്നാവശ്യം. നമ്മൾ എവിടെ ആയിരിക്കുന്നേതിക്കാളും ഏറ്റം കാമ്യമായി കരുതാവുന്നിടമായിരിക്കണം ദേവാലയം. ദേവാലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഇപ്രകാരമെല്ലാമുള്ള ശ്രേഷ്ഠസങ്കല്പങ്ങളുടെ കടയ്ക്കൽ കോടാലി വയ്ക്കുന്ന ദുഷ്പ്രവണതകൾകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ദേവാലയാന്തരീക്ഷം ഏറെ മലിനമാകുന്നില്ലേ എന്നു ഗൗരവപൂർവം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഭക്തിയുടെയും ആരാധനയുടെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും ഭാവങ്ങൾ അലതല്ലി നില്ക്കേണ്ട നമ്മുടെ ദേവാലയാന്തരീക്ഷം അശുദ്ധമാക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ നിരവധി ഉദാഹരങ്ങൾ നിരത്തിവയ്ക്കാൻ കഴിയും. മദ്യപിച്ചുപോലും ദേവാലയകർമങ്ങളിലും കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കുന്നവർ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ പലർക്കും അതിശയം തോന്നും. ഒരിക്കൽ വിശുദ്ധ കുർബാന സ്വീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു വികാരിയച്ചൻ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: ദ്രവരൂപത്തിലുള്ള ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിന് ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പു കഴിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: **'ഠവല ഇവൗൃരവ റീലെ ിീ േെുലരശള്യ ംവശരവ ഹശൂൗശറ, യൗ േക ംശഹഹ യലഴ്യമലേഊഹ ശള്യ ീൗ ഉലലേ ്യല ലേമറ്യ മ്യ്രീ ൗ മ്യൂ്യീമരവ വേല മഹമ്യേ."** അതായത്, വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിനുമുമ്പ് എന്തു ദ്രാവകം കഴിച്ചാലും കുഴപ്പമില്ല. എന്നാൽ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കാൻ വരുന്നവർ അൾത്താരയെ സമീപിക്കുമ്പോൾ വേച്ചുവേച്ചു നടക്കാതിരിക്കുന്നതാണു ഭംഗി. മറ്റൊരു സംഭവം ഇപ്രകാരമാണ്. പള്ളിയിൽ വി. കുർബാന സ്വീകരണ സമയത്താണ് ഒരാളുടെ മൊബൈൽ ഫോൺ ശബ്ദിച്ചത്. അതു സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്യുന്നതിനു പകരം അയാൾ സംസാരിക്കാൻ മുതിരുകയാണുണ്ടായത്. കുറച്ചായപ്പോൾ അയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്രേ, "എടീ അച്ചൻ സംഗതി കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. നീയൊന്നു വേഗം പറ." അതിശ്രേഷ്ഠമായ വി. കുർബാനയെ ഒരു 'സംഗതി'യായി ചിത്രീകരിച്ചു പരിസരബോധം മറന്ന് അയാൾ സംസാരിച്ചതു ദൈവത്തോടും ദേവാലയത്തോടുമുള്ള അവഹേളനമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?

മറ്റുള്ളവരുടെ അധമവികാരത്തെ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്ന വിധം അനൗചിത്യപൂർവം വസ്ത്രം ധരിച്ചു പള്ളിയിൽ ആരാധനയ്ക്കായി വരുന്നവർ ദേവാലയത്തെ അശുദ്ധമാക്കുകയാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതുണ്ടോ? സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും നന്നായി വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത് അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും അന്തസ്സിന്റെയും സൂചനയാണ്. ഒരാൾ നന്നായി വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത് അവനവനുവേണ്ടി മാത്രല്ല, മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയുമാണ്. വേഷത്തിലൂടെ നാം മറ്റുള്ളവരെ ആദരിക്കണം, ബഹുമാനിക്കണം. പള്ളിയിൽ പോകുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, പൊതുചടങ്ങുകൾക്കായി പോകുമ്പോഴും മാന്യമായി വസ്ത്രം ധരിക്കണം. സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോൾ വസ്ത്രധാരണത്തിൽ ചിട്ടകൾ പാലിക്കാൻ നമ്മൾ സന്നദ്ധരാണെങ്കിൽ പള്ളിയിൽ പോകുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് അതിനു മടി കാട്ടുന്നത്? പള്ളിയിൽ വരുന്ന സ്ത്രീകളെല്ലാം ചട്ടയും മുണ്ടും ധരിക്കണം എന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. ഇറുകിയ ജീൻസും ടോപ്പും ധരിച്ചു യുവതികൾ വി. കുർബാന സ്വീകരിക്കാൻ വരുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഇവർ ഫാഷൻ ഷോയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ വരികയാണോ എന്ന് ആർക്കെങ്കിലും തോന്നിയാൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്താനാവുമോ? പള്ളിയിൽ ഒരു വിവാഹത്തിനു പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ പെണ്ണിന്റെ പിന്നിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ വേഷം കണ്ടിട്ട് എല്ലാവരും ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. ബ്ലൗസിന് എത്രത്തോളം ഇറക്കം വേണമെന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടില്ലങ്കിലും ഭർത്താവിന് അതു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാമായിരുന്നു. സഭ്യമേത്, അസഭ്യമേത് എന്ന വകതിരിവില്ലാതെ പെൺകുട്ടികൾ വസ്ത്രം ധരിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു പള്ളിയിലും മരിച്ച വീട്ടിലും കല്യാണത്തിനും മറ്റും പോകുമ്പോൾ വസ്ത്രധാരണത്തിൽ ഔചിത്യം പാലിക്കുന്നതായാൽ ഏറെ നന്ന്.

എല്ലാ തിന്മകളുടെയും പ്രഭവസ്ഥാനം മലിനമായ ഹൃദയമാണെന്ന ചിന്തയിൽ സമ്പൂർണമായൊരു ആത്മശോധനയുടെ അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ എരിഞ്ഞവർക്കു സ്ഫുടം ചെയ്തൊരു ഹൃദയവുമായി ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ ആലയത്തെ നമുക്കു സമീപിക്കാം. അവിടുത്തെ ആലയത്തിലായിരിക്കുവോളം ഭക്തിയും സ്നേഹവും കലർന്ന ആരാധനയുടെ ഏകാഗ്രഭാവം നമ്മുടെ മനസ്സിനെയും ഹൃദയത്തെയും ആത്മാവിനെയും എപ്പോഴും നയിക്കാൻ ഇടയാകട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാം.